

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 189 (XXXIII) — Nr. 1215

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 21 decembrie 2021

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
ACTE ALE SENATULUI			
138.		— Hotărâre referitoare la propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (UE) 2017/746 în ceea ce privește dispozițiile tranzitorii pentru anumite dispozitive medicale pentru diagnostic în vitro și amânarea aplicării cerințelor pentru dispozitivele dezvoltate intern — COM (2021) 627 final	2
ACTE ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR			
90.		— Hotărâre privind adoptarea opiniei referitoare la Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor privind un Plan de acțiune pentru dezvoltarea producției ecologice — COM (2021)141.....	3
91.		— Hotărâre pentru adoptarea opiniei referitoare la Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor — Cadru strategic al UE privind sănătatea și securitatea la locul de muncă 2021—2027 — Securitatea și sănătatea în muncă într-o lume a muncii în schimbare — COM (2021)323	4
92.		— Hotărâre privind adoptarea opiniei referitoare la Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor — O viziune pe termen lung pentru zonele rurale ale UE — Către zone rurale mai puternice, conectate, reziliente și prospere până în 2040 — COM (2021)345	4–5
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
		Decizia nr. 644 din 19 octombrie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 și ale art. 3 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, precum și ale art. 11, ale art. 63 lit. a) și ale art. 81 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară	5–11
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
		1.077. — Decizie a directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor privind aprobarea Procedurii de distribuire a билетelor de odihnă pentru poliștii de penitenciare în centrele aparținând sistemului administrației penitenciare	12–15
ACTE ALE CASEI NAȚIONALE DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE			
		1.093. — Ordin pentru completarea Normelor tehnice de realizare a programelor naționale de sănătate curative pentru anii 2017 și 2018, aprobate prin Ordinul președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 245/2017	16

ACTE ALE SENATULUI**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****SENATUL****HOTĂRÂRE**

**referitoare la propunerea de Regulament
al Parlamentului European și al Consiliului
de modificare a Regulamentului (UE) 2017/746
în ceea ce privește dispozițiile tranzitorii
pentru anumite dispozitive medicale pentru diagnostic în vitro
și amânarea aplicării cerințelor pentru dispozitivele
dezvoltate intern — COM (2021) 627 final**

În temeiul dispozițiilor art. 67 și ale art. 148 alin. (2) și (3) din Constituția României, republicată, și ale Protocolului nr. 2 privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității, anexat Tratatului de la Lisabona de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene, semnat la Lisabona la 13 decembrie 2007, ratificat prin Legea nr. 13/2008,

în baza Raportului Comisiei pentru afaceri europene nr. LXII/364 din 15.12.2021,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — **Senatul României:**

1. constată că propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (UE) 2017/746 în ceea ce privește dispozițiile tranzitorii pentru anumite dispozitive medicale pentru diagnostic în vitro și amânarea aplicării cerințelor pentru dispozitivele dezvoltate intern — COM (2021) 627 final — respectă principiile subsidiarității și proporționalității;

2. consideră că prezenta propunere:

a) certifică provocările fără precedent ale pandemiei de COVID-19 care au dus la realocarea resurselor statelor membre, ale instituțiilor sanitare și ale operatorilor economici pentru a face față crizei, reducând astfel capacitatea de a se conforma la timp schimbărilor introduse;

b) introduce modificări substanțiale ale cadrului de reglementare pentru dispozitivele medicale pentru diagnostic în vitro, cum ar fi testele HIV, testele de sarcină sau testele SARS-CoV-2.

Art. 2. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 20 decembrie 2021, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
ROBERT-MARIUS CAZANCIUC

București, 20 decembrie 2021.
Nr. 138.

ACTE ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR**PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR****HOTĂRÂRE****privind adoptarea opiniei referitoare la Comunicarea Comisiei către Parlamentul European,
Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor
privind un Plan de acțiune pentru dezvoltarea producției ecologice — COM (2021)141**

În temeiul prevederilor art. 67 și 148 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 373/2013 privind cooperarea dintre Parlament și Guvern în domeniul afacerilor europene și ale art. 163—188 din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat, cu modificările și completările ulterioare,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Luând în considerare Opinia nr. 4c-22/545, adoptată de Comisia pentru afaceri europene în ședința din 26 octombrie 2021, Camera Deputaților:

1. susține Planul de acțiune pentru dezvoltarea producției ecologice, în scopul încurajării creșterii ponderii agriculturii ecologice în Uniunea Europeană, prin sprijinirea fermierilor de a cultiva produse ecologice suficiente și accesibile ca preț;

2. recomandă promovarea speciilor și soiurilor de plante agricole tradiționale a căror utilizare se află în declin pe teritoriul Uniunii;

3. recomandă sprijinirea schimburilor de bune practici și a inițiativelor inovatoare pentru dezvoltarea satelor inteligente și a ecosistemului serviciilor rurale digitale;

4. subliniază necesitatea unui cadru comun la nivelul Uniunii pentru descrierea detaliată și accesibilă a semnificației etichetei de produs ecologic, astfel încât să fie clară și neechivocă valoarea socială, de mediu și pentru sănătate a acestor produse și să se reducă riscul prezentărilor înșelătoare;

5. propune derularea unui schimb de bune practici, la nivelul Uniunii, referitor la politicile și măsurile de înființare și operare a piețelor agricole urbane la care participă micii fermieri și producători, în scopul identificării unor modalități de încurajare a creșterii producției ecologice;

6. subliniază importanța participării unităților educative, a organizațiilor neguvernamentale, a întreprinderilor mici și mijlocii din zona rurală la cercetarea și inovarea din sectorul producției ecologice sprijinite de Uniunea Europeană, pentru a se asigura un impact concret și vizibil pentru cetățeni al cheltuirii fondurilor din bugetul Uniunii;

7. atrage atenția asupra necesității de a dezvolta sistemul de cunoștințe și inovare în agricultură al Uniunii, cunoscut sub acronimul AKIS, cât mai rapid și într-un mod care să conducă la o utilitate practică imediată pentru fermieri și consumatori; recomandă promovarea unui sistem de indicatori care să măsoare eficiența AKIS;

8. recomandă susținerea educației nonformale în mediul rural, pentru a face cunoscute metodele producției ecologice,

tehnicile de comercializare și de publicitate, precum și beneficiile pentru sănătate și pentru mediu ale produselor ecologice;

9. solicită Comisiei Europene să ia toate măsurile necesare pentru ca oportunitățile de export prin rețelele existente să fie cunoscute și utilizate de către micii producători, în special din statele membre cu o economie sub media Uniunii Europene;

10. recomandă elaborarea unor standarde voluntare privind condițiile de mediu necesare grădinilor ecologice urbane și terenurilor agricole periurbane, precum și a unor recomandări, la nivelul Uniunii, pentru promovarea acestora și evaluarea avantajelor lor economice, sociale și de mediu;

11. propune extinderea programelor Uniunii Europene privind hrana sănătoasă în școli prin stimularea înființării loturilor agricole demonstrative școlare, în scopul reconectării copiilor cu agricultura și al facilitării înțelegerii importanței consumului pe termen lung al produselor ecologice, pentru un regim alimentar sănătos;

12. recomandă sprijinirea micilor magazine de proximitate și de cartier, a micilor întreprinderi familiale locale pentru comercializarea produselor alimentare ecologice, precum și acțiuni de prevenire a practicilor comerciale abuzive ale marilor lanțuri de magazine ce afectează rentabilitatea acestora;

13. recomandă analizarea obstacolelor care stau în calea formării și funcționării organizațiilor de mici producători agricoli și a credibilității sistemelor de certificare a producției ecologice;

14. recomandă sprijinirea rețelelor comunităților rurale din zone izolate sau îndepărtate, în scopul diversificării activităților economice și pentru susținerea transportului produselor agricole ecologice;

15. atrage atenția asupra necesității de a se intensifica eforturile pentru a face cunoscute în rândul consumatorilor prevederile referitoare la bunăstarea animalelor;

16. subliniază că, pe lângă implicațiile de mediu, sunt relevante consecințele de natură socioeconomică ale inițiativelor propuse, impactul asupra fermierilor, precum și punctele de plecare diferite ale statelor membre, România având un procent de doar 3% din suprafața agricolă certificată ecologic.

Această hotărâre a fost adoptată de către Camera Deputaților în ședința din 21 decembrie 2021, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
VASILE-DANIEL SUCIU

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

HOTĂRÂRE

pentru adoptarea opiniei referitoare la Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor — Cadrul strategic al UE privind sănătatea și securitatea la locul de muncă 2021—2027 — Securitatea și sănătatea în muncă într-o lume a muncii în schimbare — COM (2021)323

În temeiul prevederilor art. 67 și 148 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 373/2013 privind cooperarea dintre Parlament și Guvern în domeniul afacerilor europene și ale art. 163—188 din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat, cu modificările și completările ulterioare,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Luând în considerare Opinia nr. 4c-22/562, adoptată de Comisia pentru afaceri europene în ședința din 3 noiembrie 2021, Camera Deputaților:

1. susține Cadrul strategic al Uniunii Europene privind sănătatea și securitatea la locul de muncă 2021—2027, securitatea și sănătatea în muncă într-o lume a muncii în schimbare;

2. salută obiectivul de asigurare a standardelor de securitate și sănătate în muncă ridicate, mai ales pentru lucrătorii mobili vulnerabili și transfrontalieri, inclusiv cei sezonieri;

3. subliniază că menținerea unui mediu de lucru sănătos în societatea digitală, combaterea sedentarismului și reducerea riscurilor ergonomice au un succes sporit în asigurarea sănătății lucrătorilor, dacă eforturile în acest sens debutează în perioada de învățare;

4. recomandă standarde adecvate la locul de muncă pentru a promova starea de bine a lucrătorilor și a preveni bolile mintale, în general, și în special ca urmare a pandemiei de COVID-19;

5. susține încurajarea accesului fermierilor din zonele rurale îndepărtate sau mai puțin dezvoltate la servicii de consiliere și instruire cu privire la normele în materie de securitate și sănătate la locul de muncă;

6. susține acordarea unei atenții sporite protecției cetățenilor europeni care lucrează în afara spațiului comunitar, atât pe termen lung, prin modificarea standardelor în materie, cât și pe termen scurt, pentru a răspunde dificultăților întâmpinate de aceștia în activitatea curentă;

7. subliniază că obiectivele Uniunii Europene privind asigurarea unui echilibru între viața personală și cea profesională sunt relevante și din perspectiva asigurării sănătății emoționale a lucrătorilor.

Această hotărâre a fost adoptată de către Camera Deputaților în ședința din 21 decembrie 2021, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
VASILE-DANIEL SUCIU

București, 21 decembrie 2021.
Nr. 91.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

HOTĂRÂRE

privind adoptarea opiniei referitoare la Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor — O viziune pe termen lung pentru zonele rurale ale UE — Către zone rurale mai puternice, conectate, reziliente și prospere până în 2040 — COM (2021)345

În temeiul prevederilor art. 67 și 148 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 373/2013 privind cooperarea dintre Parlament și Guvern în domeniul afacerilor europene și ale art. 163—188 din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat, cu modificările și completările ulterioare,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Luând în considerare Opinia nr. 4c-22/568, adoptată de Comisia pentru afaceri europene în ședința din 9 noiembrie 2021, Camera Deputaților:

1. susține viziunea pe termen lung a Comisiei Europene pentru zonele rurale ale Uniunii Europene, către zone rurale mai puternice, conectate, reziliente și prospere până în 2040;

2. consideră că este necesar un efort susținut la nivelul Uniunii pentru adaptarea cât mai rapidă a infrastructurii rurale la schimbările demografice, în special la îmbătrânirea populației;

3. subliniază că diversificarea producției și încurajarea reintroducerii în cultură a speciilor tradiționale contribuie la reziliența economică a zonelor rurale și sprijină menținerea biodiversității și a serviciilor de ecosistem;

4. recomandă încurajarea prelucrării industriale aproape de locul producției agricole, pentru a contribui astfel la diversificarea activității economice în mediul rural și la crearea de noi locuri de muncă;

5. subliniază necesitatea de a acorda mai multă atenție zonelor rurale mai puțin expuse la cultura și refacerea peisajelor

culturale pentru a se valorifica întreaga gamă de talente și diversitatea din societățile noastre și a se promova condiții favorabile și atractive de locuit;

6. recomandă încurajarea educației nonformale pentru a se reduce decalajul de performanță școlară dintre zonele urbane și cele rurale și a se asigura condiții de pregătire profesională corespunzătoare obiectivelor de dezvoltare ale societății digitale;

7. recomandă încurajarea dezvoltării tehnologiilor și soluțiilor moderne și inovatoare, cum ar fi cele satelitare, pentru se asigura accesul la internet de bandă largă, la un preț convenabil pentru toți, într-un termen cât mai apropiat;

8. subliniază necesitatea ca punerea în aplicare a Planului de acțiune rurală al Uniunii Europene și actualizarea sa periodică să vizeze în permanență reducerea poverii administrative și birocratice, de importanță critică pentru zona rurală;

9. recomandă elaborarea unei foi de parcurs pentru aplicarea coordonată a programelor care vizează respectarea și promovarea drepturilor copilului în mediul rural greu accesibil sau îndepărtat.

Această hotărâre a fost adoptată de către Camera Deputaților în ședința din 21 decembrie 2021, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
VASILE-DANIEL SUCIU

București, 21 decembrie 2021.
Nr. 92.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 644**

din 19 octombrie 2021

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 și ale art. 3 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, precum și ale art. 11, ale art. 63 lit. a) și ale art. 81 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Nicoleta-Ecaterina Eucarie.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 și ale art. 3 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, ale titlului I capitolul III —

„Dispoziții generale privind procedura judiciară”, ale art. 63 lit. a) și ale art. 81 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, excepție ridicată de Nicolae Stanciu în Dosarul nr. 1.552/1/2018 al Curții de Apel Galați — Secția penală și pentru cauze cu minori și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.461D/2018.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 1.999D/2018, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, ale titlului I capitolul III — „Dispoziții generale privind procedura judiciară” și ale art. 81 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, excepție ridicată de Gabriel Oprea în Dosarul nr. 33.627/3/2018/a1 al Tribunalului București — Secția I penală.

4. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor, iar reprezentantul Ministerului Public arată că este de acord cu conexarea. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 1.999D/2018 la Dosarul nr. 1.461D/2018, care a fost primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate și menținerea jurisprudenței instanței de control constituțional în materie. Invocă, în acest sens, deciziile Curții Constituționale nr. 1.376 din 26 octombrie 2010 și nr. 225 din 15 martie 2012. Totodată, apreciază că dispozițiile art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 nu încalcă prevederile art. 132 din Constituție. Arată că Direcția Națională Anticorupție a fost concepută ca o structură cu personalitate juridică în cadrul Ministerului Public. Reține că, potrivit art. 131 alin. (2) din Legea fundamentală, „*Ministerul Public își exercită atribuțiile prin procurori constituiți în parchete, în condițiile legii*”. Arată că Direcția Națională Anticorupție se află în subordinea procurorului general, potrivit principiului controlului ierarhic superior. Reține, de asemenea, că, potrivit art. 132 alin. (1) din Legea fundamentală, procurorii își desfășoară activitatea în baza principiului controlului ierarhic, dar și în baza principiului legalității și al imparțialității, așa încât dispozițiile criticate constituie o reflectare a acestor principii constituționale și o subliniere a naturii acestei direcții. Constată, așadar, că dispozițiile constituționale invocate nu sunt încălcate, având în vedere rațiunea edictării actului normativ de înființare a acestei direcții, legiuitorul fiind pe deplin legitimat să înființeze și să organizeze această structură. Apreciază că dispozițiile criticate nu aduc atingere nici dreptului la un proces echitabil și principiului imparțialității. În acest sens, consideră că drepturile inculpatului nu sunt afectate în faza de urmărire penală de faptul că respectiva cauză penală este instrumentată de un anumit procuror desemnat de conducătorul parchetului în mod obiectiv, având în vedere criteriile administrative, iar nu prin repartizarea aleatorie, astfel cum este stabilit prin regulamentul de organizare și funcționare, pentru instanțele de judecată. Reține că, pe parcursul urmăririi penale, partea are dreptul la apărător, la cunoașterea actelor procesuale întocmite de procuror, se poate adresa cu plângere împotriva actelor și măsurilor dispuse de procuror, în fața judecătorului de cameră preliminară și în fața instanței de judecată, în toate căile de atac ordinare și extraordinare.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

7. Prin Încheierea din 2 octombrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 1.552/1/2018, **Curtea de Apel Galați — Secția penală și pentru cauze cu minori a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 și ale art. 3 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, ale titlului I capitolul III — „Dispoziții generale privind procedura judiciară”, ale art. 63 lit. a) și ale art. 81 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară.** Excepția a fost ridicată de Nicolae Stanciu în procedura de cameră preliminară.

8. Prin Încheierea din 21 noiembrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 33.627/3/2018/a1, **Tribunalul București — Secția I penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, ale titlului I capitolul III — „Dispoziții generale**

privind procedura judiciară” și ale art. 81 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară. Excepția a fost ridicată de Gabriel Oprea în procedura de cameră preliminară.

9. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia arată că, potrivit art. 1 alin. (5) din Constituție, „*În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie*”. Referitor la aceste prevederi din Legea fundamentală, Curtea Constituțională a statuat că ele stabilesc o obligație generală, impusă tuturor subiecților de drept, inclusiv puterii executive, care, în activitatea de legiferare trebuie să respecte Constituția țării și să asigure calitatea legislației. Este evident că, pentru a fi aplicat în înțelesul său, un act normativ trebuie să fie precis, previzibil și totodată să asigure securitatea juridică a destinatarilor săi (în acest sens, a se vedea Decizia nr. 473 din 21 noiembrie 2013). Totodată, autorii rețin că, referindu-se la atributele esențiale ale unei norme legale, Curtea Constituțională a subliniat în jurisprudența sa că orice act normativ trebuie să îndeplinească anumite condiții calitative, printre acestea numărându-se claritatea, precizia și previzibilitatea, care presupun ca acesta să fie suficient de precis și clar pentru a putea fi aplicat. De asemenea, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat, prin mai multe hotărâri, că legea trebuie să fie accesibilă justițiabilului și previzibilă în ceea ce privește efectele sale, adică să precizeze cu suficientă claritate întinderea și modalitățile de exercitare a puterii de apreciere a autorităților în domeniul respectiv, ținând cont de scopul legitim urmărit, pentru a oferi persoanei o protecție adecvată împotriva arbitrarului. Tot astfel, potrivit jurisprudenței Curții de Justiție a Uniunii Europene, principiul încrederii legitime impune ca legislația să fie clară și predictibilă, unitară și coerentă. Plecând de la aceste imperative, arată că Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prevede în art. 6 alin. (1) următoarele: „*Proiectul de act normativ trebuie să instituie reguli necesare, suficiente și posibile care să conducă la o cât mai mare stabilitate și eficiență legislativă. Soluțiile pe care le cuprinde trebuie să fie temeinic fundamentate, luându-se în considerare interesul social, politica legislativă a statului român și cerințele corelării cu ansamblul reglementărilor interne și ale armonizării legislației naționale cu legislația comunitară și cu tratatele internaționale la care România este parte, precum și cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului*”. Referitor la modul de redactare a normelor legale, art. 8 alin. (4) din aceeași lege prevede că „*Textul legislativ trebuie să fie formulat clar, fluent și inteligibil, fără dificultăți sintactice și pasaje obscure sau echivoce. Nu se folosesc termeni cu încărcătură afectivă. Forma și estetica exprimării nu trebuie să prejudicieze stilul juridic, precizia și claritatea dispozițiilor*”. Cu privire la stil, art. 36 alin. (1) din Legea nr. 24/2000 dispune că „*Actele normative trebuie redactate într-un limbaj și stil juridic specific normativ, concis, sobru, clar și precis, care să excludă orice echivoc, cu respectarea strictă a regulilor gramaticale și de ortografie*”. Având în vedere toate cele precizate, autorii excepției susțin că dispozițiile criticate nu satisfac aceste exigențe, întrucât acestea utilizează formulări generale și nu instituie la nivelul legislației primare un principiu obiectiv, aleatoriu, de distribuire a dosarelor în faza de urmărire penală.

10. Cu privire la încălcarea dispozițiilor constituționale privind dreptul la un proces echitabil, rețin că, potrivit art. 21 alin. (3) din Constituție, „*Părțile au dreptul la un proces echitabil (...)*”. De asemenea, art. 6 paragraful 1 teza întâi din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale prevede că „*Orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil (...) de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî (...) asupra temeiniciei oricărei acuzații penale îndreptate împotriva sa*”. Tot

astfel, potrivit dispozițiilor art. 47 alin. (2) teza întâi din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, „*Orice persoană are dreptul la un proces echitabil (...) în fața unei instanțe judecătorești independente și imparțiale, constituită în prealabil prin lege*”. Susțin că încălcarea dreptului la un proces echitabil rezultă, în primul rând, din imprecizia și lipsa de previzibilitate a textelor de lege criticate, deficiențe care nesocotesc implicit și principiul legalității, consacrat de art. 1 alin. (5) din Constituție. Or, încălcarea principiului legalității afectează și dreptul la un proces echitabil, drept care, *inter alia*, presupune și conformarea la regulile fundamentale care guvernează procesul penal.

11. Susțin că modalitatea concretă și neunitară de repartizare a cauzelor în faza de urmărire penală, în absența unor instrumente legale de verificare, scapă oricărui control judiciar și naște suspiciunea de lipsă de imparțialitate, care viciază și echitatea procedurii, încă din faza de început a procesului penal. Cât privește încălcarea principiului imparțialității, invocă dispozițiile art. 132 alin. (1) din Constituție, potrivit cărora „*Procurorii își desfășoară activitatea potrivit principiului legalității, al imparțialității și al controlului ierarhic, sub autoritatea ministrului justiției*”. Arată că imparțialitatea este componentă a unui proces echitabil, constituie garanția încrederii în magistrați și instituțiile judiciare. Esența sa rezidă în obligația magistratului de a se manifesta în același mod față de toți participanții la proces și de a nu avea o atitudine unilaterală, susceptibilă să aducă atingere spiritului de obiectivitate, nepărtinire și echidistanță. Rețin că instanța de la Strasbourg a statuat, cu valoare de principiu, că imparțialitatea se definește prin „absența prejudecăților sau părerilor preconceptuate”, presupunând atât o apreciere din punct de vedere subiectiv — ce are în vedere convingeri sau interese personale —, cât și obiectiv, în sensul oferirii de garanții suficiente pentru a exclude o îndoială motivată din această perspectivă.

12. Analizând dispozițiile Legii nr. 304/2004, cu precădere ale art. 11, arată că doar activitatea de judecată este guvernată de principiul distribuirii aleatorii a dosarelor. Deși este o componentă a procesului penal, procedura derulată în fața organelor de urmărire penală nu este supusă regulii repartizării aleatorii. Or, în opinia autorilor excepției, câmpul de acțiune al imparțialității vizează toate activitățile întreprinse în legătură cu instrumentarea unei cauze penale, din momentul înregistrării acesteia la organul judiciar și până la momentul finalizării sale definitive. Prin urmare, apreciază că, inclusiv în activitatea incipientă de repartizare a dosarului la un procuror de caz, este necesar să existe garanții care să asigure efectivitatea acestui principiu constituțional. Consideră că lipsa în legislația primară a unei reguli fundamentale, similare celei aplicabile la instanțele judecătorești, încalcă norma constituțională enunțată. Sub acest ultim aspect, consideră că organizarea piramidală a parchetelor și supunerea activității procurorilor principiului controlului ierarhic nu pot constitui un impediment în sensul precizat mai sus, dat fiind imperativul echității procedurii judiciare.

13. **Curtea de Apel Galați — Secția penală și pentru cauze cu minori** reține, în opinia formulată în Dosarul nr. 1.461D/2018, că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, arată că prevederile art. 2 și ale art. 3 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002, ale art. 63 lit. a) și ale art. 81, precum și dispozițiile generale privind procedura judiciară cuprinse în titlul I capitolul III din Legea nr. 304/2004 nu afectează dreptul părții la un proces echitabil și nu intră în contradicție cu prevederile art. 21 alin. (3) din Constituție, respectiv cu art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. De asemenea, apreciază că textele de lege criticate nu afectează principiul imparțialității, nefiind în contradicție cu prevederile art. 132 alin. (1) din Constituție. Judecătorul de cameră preliminară consideră că drepturile inculpatului în faza urmăririi

penale nu sunt afectate de împrejurarea că respectiva cauză este repartizată unui procuror, fără a urma aceeași modalitate de repartizare aleatorie, similară fazei de judecată.

14. **Tribunalul București — Secția I penală** opinează, în Dosarul nr. 1.999D/2018, că art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 și, respectiv, art. 81 din Legea nr. 304/2004 sunt norme legislative clare și previzibile ce reglementează în concret procedura distribuirii dosarelor către procurori în raport cu o serie de criterii obiective cuprinse, ca atare, în regulamentul aprobat prin Ordinul ministrului justiției nr. 1.643/C/2015. Din această perspectivă, apreciază că a fost voința legiuitorului să facă această distincție în procesul de legiferare — distribuire și, respectiv, repartizare aleatorie —, voință care nu contravine în niciun mod Legii fundamentale și exigențelor convenționale. Reține că în practica judiciară s-a statuat că lipsa de imparțialitate sau independența organelor de urmărire penală nu poate fi prezumată, ci este necesar a fi dovedită prin mijloace puse la dispoziția procurorului prin diverse modalități — recuzare sau sesizarea inspecției judiciare. Totodată, apreciază că distribuirea dosarului unui procuror, care avea și calitatea de inspector, nu înlătură/diminuează în niciun mod echitatea procedurii privind distribuirea dosarelor în faza urmăririi penale. Consideră că prevederile art. 2 și ale art. 3 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002, ale art. 81, precum și dispozițiile generale privind procedura judiciară cuprinse în titlul I capitolul III din Legea nr. 304/2004 nu afectează dreptul părții la un proces echitabil și nu intră în contradicție cu prevederile art. 21 alin. (3) din Legea fundamentală, respectiv cu art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Apreciază, totodată, că textele de lege criticate nu afectează principiul imparțialității, nefiind în contradicție cu prevederile art. 132 alin. (1) din Legea fundamentală.

15. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

16. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

17. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

18. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie, potrivit încheierilor de sesizare, dispozițiile art. 2 și ale art. 3 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, precum și ale titlului I capitolul III (art. 10—17), ale art. 63 lit. a) și ale art. 81 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară. Față de motivele de neconstituționalitate formulate, Curtea reține că obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 2 și ale art. 3 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 244 din 11 aprilie 2002, cu modificările și completările ulterioare, precum și prevederile art. 11, ale art. 63 lit. a) și ale art. 81 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 827 din 13 septembrie

2005, cu modificările și completările ulterioare. Dispozițiile criticate au următorul conținut:

— Art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002: *„Direcția Națională Anticorupție este independentă în raport cu instanțele judecătorești și cu parchetele de pe lângă acestea, precum și în relațiile cu celelalte autorități publice, exercitându-și atribuțiile numai în temeiul legii și pentru asigurarea respectării acesteia.”;*

— Art. 3 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002: *„Atribuțiile Direcției Naționale Anticorupție sunt următoarele: a) efectuarea urmăririi penale, în condițiile prevăzute în Codul de procedură penală, în Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție și în prezenta ordonanță de urgență, pentru infracțiunile prevăzute în Legea nr. 78/2000 care sunt, potrivit art. 13, în competența Direcției Naționale Anticorupție;”;*

— Art. 11 din Legea nr. 304/2004: *„Activitatea de judecată se desfășoară cu respectarea principiilor distribuirii aleatorii a dosarelor și continuității, cu excepția situațiilor în care judecătorul nu poate participa la judecată din motive obiective.”;*

— Art. 63 lit. a) din Legea nr. 304/2004: *„Ministerul Public exercită, prin procurori, următoarele atribuții: a) efectuează urmărirea penală în cazurile și în condițiile prevăzute de lege și participă, potrivit legii, la soluționarea conflictelor prin mijloace alternative;”;*

— Art. 81 din Legea nr. 304/2004: *„(1) Parchetul Național Anticorupție își desfășoară activitatea potrivit principiului legalității, al imparțialității și al controlului ierarhic. (2) Parchetul Național Anticorupție este independent în raport cu instanțele judecătorești și cu parchetele de pe lângă acestea, precum și în relațiile cu celelalte autorități publice, exercitându-și atribuțiile numai în temeiul legii și pentru asigurarea respectării acesteia.”*

19. Autorii excepției de neconstituționalitate susțin că textele criticate contravin prevederilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (5), potrivit căruia, în România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie, art. 21 alin. (3), potrivit căruia părțile au dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzei într-un termen rezonabil, și art. 132 alin. (1), potrivit căruia procurorii își desfășoară activitatea potrivit principiului legalității, al imparțialității și al controlului ierarhic, sub autoritatea ministrului justiției. De asemenea, sunt invocate prevederile art. 6 paragraful 1 teza întâi din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, potrivit căreia *„Orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil [...] de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî [...] asupra temeiniciei oricărei acuzații penale îndreptate împotriva sa.”*, precum și dispozițiile art. 47 alin. (2) teza întâi din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, potrivit căreia *„Orice persoană are dreptul la un proces echitabil [...] în fața unei instanțe judecătorești independente și imparțiale, constituită în prealabil prin lege”*.

20. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, prin Decizia nr. 633 din 12 octombrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1020 din 29 noiembrie 2018, analizând critici similare celor formulate în prezenta cauză cu privire la dispozițiile art. 1 pct. 5 din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, potrivit căreia *„La articolul 8 se introduce un nou alineat, alin. (2), cu următorul cuprins: «(2) Orice persoană are dreptul la un proces echitabil, la judecarea cauzei de un judecător imparțial și independent. Repartizarea tuturor cauzelor către judecători sau procurori se face aleatoriu.»”*, a admis obiecția și a constatat că acestea sunt neconstituționale în ceea ce privește sintagma *„sau procurori”* din conținutul tezei a doua a acestei norme. Critica autorilor a constat, între altele, în aceea că

introducerea repartizării aleatorii a cauzelor, inclusiv în privința procurorilor, ignoră specializarea acestora și constituie o încălcare a dreptului la un proces echitabil, precum și a principiului controlului ierarhic.

21. Ținând seama de importanța domeniului reglementat, Curtea a reținut în considerentele deciziei precitate, paragrafele 285—291, că repartizarea aleatorie a dosarelor constituie una dintre garanțiile legale ale imparțialității justiției.

22. Analizând statutul judecătorului, Curtea a reținut că acesta este reglementat la nivel constituțional în secțiunea 1 — *Instanțele judecătorești* a capitolului VI — *Autoritatea judecătorească* din titlul III — *Autoritățile publice*. În art. 126 alin. (1) se prevede că *„Justiția se realizează prin Înalta Curte de Casație și Justiție și de celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege”*, iar art. 124 — *Înfăptuirea justiției*, la alin. (3), prevede că *„judecătorii sunt independenți și se supun numai legii”*. Din coroborarea normelor constituționale rezultă că independența justiției, principiu fundamental consacrat de Constituție, care, potrivit art. 152 alin. (1), constituie una dintre limitele materiale ale revizuirii Legii fundamentale, are două componente: componenta instituțională, care se referă la autoritatea care înfăptuiește justiția — instanța judecătorească, și componenta individuală, care se referă la persoana care este investită cu puterea de a spune dreptul, *jurisdictio*, respectiv judecătorul. Ambele componente implică existența unor numeroase aspecte, cum ar fi: lipsa imixtiunii celorlalte puteri în activitatea de judecată, faptul că niciun alt organ, în afară de instanțe, nu poate decide asupra competențelor lor specifice prevăzute prin lege, existența unei proceduri prevăzute de lege referitoare la căile de atac ale hotărârilor judecătorești, existența unor fonduri bănești suficiente pentru desfășurarea și administrarea activității de judecată, procedura de numire și promovare în funcție a magistraților și, eventual, perioada pentru care sunt numiți, condiții de muncă adecvate, existența unui număr suficient de magistrați ai instanței respective pentru a evita un volum de muncă excesiv și pentru a permite finalizarea proceselor într-un termen rezonabil, remunerarea proporțională cu natura activității, repartizarea imparțială a dosarelor, posibilitatea de a forma asociații ce au ca principal obiect protejarea independenței și a intereselor magistraților etc. (în același sens, a se vedea Decizia nr. 873 din 25 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010, sau Decizia nr. 33 din 23 ianuarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 146 din 15 februarie 2018, paragraful 95).

23. Curtea a reținut, totodată, că repartizarea aleatorie a cauzelor este o chestiune care ține de organizarea judiciară, însă principalul său scop — garantarea dreptului părților la un proces echitabil — justifică opțiunea legiuitorului de a îngloba această garanție în cuprinsul principiilor Codului de procedură penală.

24. Pe de altă parte, Curtea a constatat că statutul procurorului este determinat de dispozițiile art. 132 din Constituție, care, în alin. (1), stabilesc că procurorii își desfășoară activitatea potrivit principiului legalității, al imparțialității și al controlului ierarhic, sub autoritatea ministrului justiției. Din acest text constituțional rezultă, fără dubiu, o legătură a Ministerului Public cu puterea executivă, care este determinată de faptul că aceasta din urmă reprezintă interesele societății în mod permanent și continuu, iar Ministerul Public, potrivit art. 131 alin. (1) din Constituție, reprezintă și el în activitatea judiciară interesele generale ale societății și apără ordinea de drept, precum și drepturile și libertățile cetățenilor. *„Este adevărat că Ministerul Public face parte, potrivit Constituției, din «autoritatea judecătorească»*. Totuși, el reprezintă o magistratură specială, care nu îndeplinește atribuții de natură jurisdicțională. În sensul prevederilor art. 131 alin. (1)

din Constituție, procurorii își desfășoară activitatea «*sub autoritatea ministrului justiției*», organ esențialmente executiv, fiind, pe cale de consecință, ei înșiși agenți ai autorității executive» (Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 255 din 22 octombrie 1996, sau Decizia nr. 259 din 24 septembrie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 770 din 23 octombrie 2002).

25. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a subliniat că, pe terenul art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în România, procurorii, acționând în calitate de reprezentanți ai Ministerului Public, subordonați, mai întâi, procurorului general, apoi ministrului justiției, nu îndeplinesc condiția de independență în raport cu puterea executivă; or, independența față de executiv este inclusă printre garanțiile pe care le presupune noțiunea de „magistrat”, în sensul art. 5 paragraful 3 din Convenție (Hotărârea din 22 mai 1998, pronunțată în Cauza *Vasilescu împotriva României*, paragrafele 40 și 41, sau Hotărârea din 3 iunie 2003, pronunțată în Cauza *Pantea împotriva României*, paragraful 238); mai mult, această jurisprudență a Curții Europene a Drepturilor Omului a fost reflectată și în jurisprudența Curții Constituționale (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 629 din 8 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 868 din 20 noiembrie 2015, paragraful 17). În consecință, Curtea a constatat că procurorii nu pot invoca o poziție de independență, asemenea judecătorilor, cu privire la care art. 124 alin. (3) prevede expres că „*Judecătorii sunt independenți și se supun numai legii*”, din moment ce activitatea acestora se desfășoară sub control ierarhic și sub autoritatea ministrului justiției.

26. În temeiul Constituției și al Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 827 din 13 septembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare, procurorii din fiecare parchet sunt subordonați conducătorului parchetului respectiv, iar conducătorul unui parchet este subordonat conducătorului parchetului ierarhic superior din aceeași circumscripție (art. 65 din lege). Potrivit prevederilor art. 64 alin. (1), (3) și (4) din Legea nr. 304/2004, dispozițiile procurorului ierarhic superior, date în scris și în conformitate cu legea, sunt obligatorii pentru procurorii din subordine; soluțiile adoptate de procuror pot fi infirmate motivat de către procurorul ierarhic superior, când sunt apreciate ca fiind nelegale sau netemeinice, iar lucrările repartizate unui procuror pot fi trecute altui procuror (i) în cazul suspendării sau încetării calității de procuror; (ii) în absența sa, dacă există cauze obiective care justifică urgența și care împiedică rechemarea sa; (iii) când lasă cauza în nelucrare în mod nejustificat mai mult de 30 de zile. În temeiul art. 64 alin. (5) din lege, procurorul poate contesta la Secția pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii, în cadrul procedurii de verificare a conduitei procurorilor, măsura dispusă de procurorul ierarhic superior.

27. Totodată, Curtea a reținut că procurorii nu pot invoca o poziție de independență, asemenea judecătorilor, din moment ce activitatea acestora se desfășoară sub control ierarhic și sub autoritatea ministrului justiției (Decizia nr. 358 din 30 mai 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 473 din 7 iunie 2018, paragraful 89). Prin urmare, având în vedere că procurorul nu este independent în structura Ministerului Public, ci subordonat ierarhic, Curtea a reținut că nu se pot reglementa garanții aferente imparțialității obiective care ar afecta în substanță sa conceptul constituțional de control ierarhic.

28. În aceste condiții, Curtea a constatat că repartizarea aleatorie a cauzelor transgresează autonomia funcțională de care beneficiază procurorul și afectează însăși esența controlului ierarhic. Curtea nu a exclus însăși posibilitatea ca legiuitorul să reglementeze măsuri care să crească gradul de imparțialitate obiectivă a procurorului, însă, în structurarea

acestora, privity global, să nu afecteze substanța controlului ierarhic, fiind necesar să se mențină un just echilibru între garanțiile legale de imparțialitate obiectivă astfel reglementate și esența controlului ierarhic. Totodată, Curtea a subliniat că tensiunea normativă dintre un concept constituțional și cel legal nu poate să ducă la denaturarea normei constituționale, astfel încât normele legale trebuie să se modeleze în funcție de exigențele constituționale.

29. Având în vedere aceste considerente, Curtea a apreciat că soluția legislativă privind repartizarea aleatorie a cauzelor în ceea ce îi privește pe procurori contravine principiului constituțional al subordonării ierarhice, statuat la art. 132 alin. (1) din Constituție, care îndrituiește procurorul ierarhic superior să dispună cu privire la modul în care sunt administrate cauzele la nivelul parchetului pe care îl conduce, inclusiv sub aspectul repartizării lor, în funcție de numărul de cauze aflate în cercetare pe rolul parchetului, de complexitatea lor, precum și de specializarea procurorilor din subordine. Prin urmare, Curtea a constatat că dispozițiile art. I pct. 5 din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, cu privire la art. 8 alin. (2) din Codul de procedură penală, sunt neconstituționale în ceea ce privește sintagma „*sau procurori*” din conținutul tezei a doua a acestei norme.

30. În raport cu criticile formulate de autori, Curtea reține că cele constatate în Decizia nr. 633 din 12 octombrie 2018, precizată, sunt aplicabile *mutatis mutandis* și în prezenta cauză.

31. De asemenea, Curtea reține, în baza studiului de drept comparat realizat în cauză, că repartizarea dosarelor penale și a altor lucrări se realizează de către procurorul ierarhic superior, având în vedere diverse criterii obiective ce privesc specializarea procurorilor, respectiv aptitudinile, experiența acestora, numărul de dosare aflate în lucru, gradul lor de complexitate, specificul fiecărui caz în parte etc.

32. Astfel, în *Croația*, art. 35 alin. 3 din Legea Parchetului statuează că procurorii adjuncți lucrează la cauzele care le-au fost repartizate într-o manieră obiectivă și independentă. Distribuția dosarelor este reglementată prin Regulamentul Parchetului. Potrivit art. 115 din aceeași lege, însărcinările Parchetului sunt distribuite la începutul fiecărui an calendaristic, în funcție de tipul de cazuri, ținând cont de diviziunea proporțională a muncii. În *Finlanda*, secțiunea 5 alin. 1 din Legea nr. 32/2019 privind Parchetul General menționează că dosarele penale pot fi repartizate către parchetele locale într-o manieră care deviază de la împărțirea pe districte, dacă acest lucru este necesar pentru a echilibra volumul de muncă, pentru a facilita o soluționare mai rapidă a cauzelor, pentru a valorifica specializarea procurorilor ori din alte motive speciale. Secțiunea 20 din aceeași lege statuează că dosarele penale trebuie distribuite între procurori într-un mod care să garanteze dreptul părților de a li se analiza cauza într-o manieră independentă, imparțială și promptă. Procurorul general poate stabili ca mai mulți procurori să lucreze la același caz, determinând și diviziunea sarcinilor între aceștia. La fel, și procurorul-șef poate stabili ca mai mulți procurori din subordinea sa să lucreze la același caz. Secțiunea 7 alin. 1 din Decretul Guvernului nr. 798/2019 privind Parchetul General stabilește că dosarele penale trebuie distribuite între procurorii stagiați ținând cont de stadiul pregătirii lor și de gradul de dificultate al speței. În *Letonia*, conform definiției din secțiunea 30 alin. 1 din Legea de procedură penală, un membru al unui organ de cercetare penală este un procuror sau un agent al unui organ de cercetare penală autorizat să efectueze urmărirea penală care a fost inclus în cadrul unui organ de cercetare penală printr-o decizie a unui agent competent al unui astfel de organ sau a unui procuror ierarhic superior. Secțiunea 31 alin. 1 stipulează că supraveghetorul direct al unui agent de

cercetare penală este șeful organului de cercetare penală sau al unei secții al acestuia ori adjunctul șefului, care a fost desemnat, în conformitate cu regulile de distribuire a îndatoririlor sau printr-un ordin individual, să controleze desfășurarea urmăririi penale. Potrivit alin. 3 pct. 2 din aceeași secțiune, supraveghetorul direct are îndatorirea de a lua decizii organizatorice importante, cum ar fi să determine criteriile de repartizare a însărcinărilor, să transfere aceste sarcini către alte persoane care coordonează procedura și să conducă urmărirea penală. Secțiunea 37 alin. 1 stabilește că procurorul care supraveghează ancheta este cel cărui i-a fost repartizată investigația în conformitate cu regulile parchetului privind distribuirea îndatoririlor sau printr-un ordin dat într-o anumită anchetă penală. Secțiunea 46 alin. 2 pct. 2 precizează că procurorul ierarhic superior are dreptul de a desemna un procuror care să supravegheze ancheta, dacă este necesar să se devieze de la principiile de distribuire a dosarelor care au fost aprobate anterior. În *Lituania*, conform raportului din septembrie 2011 al Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică, conducerea Departamentului pentru investigarea crimei organizate și a corupției desemnează procurorii să desfășoare ancheta preliminară în cadrul organelor specializate de cercetare penală. Asemenea ordine pot fi date și de procurorul general, precum și de adjunctul său. Aceștia pot încredința sarcina de a investiga o cauză unui procuror din cadrul Departamentului pentru investigarea crimei organizate și a corupției. Totuși, pentru a asigura o distribuire echilibrată a dosarelor între procurorii departamentului, organizarea anchetei preliminare este de obicei încredințată procurorului-șef al departamentului. Criteriile de repartizare a dosarelor între procurorii departamentului includ, printre altele, CV-ul procurorului, volumul de muncă al acestuia, experiența sa, precum și complexitatea și volumul dosarului în cauză. În *Luxemburg*, art. 130 din Legea organizării judiciare prevede că procurorul împarte sarcinile de serviciu între el și adjunctii săi. El poate schimba oricând această repartizare și poate îndeplini, atunci când consideră necesar, însărcinările pe care le-a delegat în mod special unui adjunct. În *Olanda*, secțiunea 132 alin. 1 din Legea privind structura judiciară și organizarea sistemului de justiție prevede că Biroul procurorilor-șefi trebuie să repartizeze îndatoririle între procurorii-șefi. Secțiunea 41 alin. 2 din Legea privind statutul magistraților stabilește că șeful parchetului distribuie munca între magistrații care lucrează în parchetul său. Secțiunea 46 definește noțiunea de „muncă adecvată” ca fiind orice sarcină care este încredințată magistraților ținând seamă de abilitățile și cunoștințele acestora, cu excepția cazului în care magistratului nu i se poate cere să accepte însărcinarea din motive de natură fizică, mintală sau socială. În *Polonia*, art. 37 alin. 2 din Legea Parchetului stipulează că procurorul care conduce un parchet hotărăște în detaliu distribuirea sarcinilor de serviciu din cadrul aceluși parchet, luând în considerare necesitatea de a asigura o repartizare echilibrată a responsabilităților, precum și experiența profesională a procurorilor în abordarea fiecărei categorii specifice de cauze. Conform raportului din septembrie 2011 al Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică, ținând cont de natura specifică a dosarelor privind corupția, acestea sunt distribuite de către șefii parchetelor numai procurorilor cu un nivel garantat de competență. Sunt luate în considerare experiența dobândită în soluționarea acestui tip de spețe, pregătirea profesională anterioară, seriozitatea și experiența în ceea ce privește cooperarea cu alte organe competente în domeniul anticorupției. În *Portugalia*, art. 57 alin. 1 din Legea nr. 68/2019 privind Statutul Ministerului Public definește Departamentul central de investigații și acțiuni penale ca fiind un organ care coordonează și dirijează ancheta și prevenirea infracțiunilor violente, economico-financiare, extrem de organizate sau deosebit de complexe. Art. 58 alin. 1 enumeră competențele de investigare ale departamentului, menționând la lit. h infracțiunile de corupție

pasibile de pedeapsă cu închisoarea mai mare de 2 ani. Art. 59 alin. 1 stipulează că departamentul este condus de un procuror general adjunct, care, printre altele, este responsabil și de distribuirea sarcinilor de serviciu în conformitate cu reglementările departamentului [lit. b)]. Art. 68 alin. 1 lit. m) stabilește că procurorul general regional distribuie sarcinile de serviciu între procurorii generali adjuncți din cadrul parchetului său, fără a aduce atingere prevederilor legii procesuale. Lit. g) precizează că procurorul general regional poate să transfere un dosar, prin ordonanță motivată, de la un magistrat la altul, atunci când această măsură este justificată prin motive semnificative de specializare, complexitate procesuală sau repercusiuni sociale. Art. 75 alin. 1 prevede că procurorul-șef coordonează activitatea parchetului din district, adoptând ordine și instrucțiuni. Conform lit. f), acesta distribuie sarcinile de serviciu între procurori, în conformitate cu reglementările parchetului din district și fără a aduce atingere prevederilor legii. La lit. m) se precizează că procurorul-șef poate propune procurorului general regional, prin ordin motivat, să transfere un dosar de la un magistrat la altul, atunci când această măsură este justificată prin motive semnificative de specializare, complexitate procesuală sau repercusiuni sociale. Art. 76 stipulează că metodele de gestionare a activității procesuale trebuie să vizeze o distribuire echilibrată a volumului de muncă, să îmbunătățească funcționarea serviciilor, să fie adaptate specificului acestor servicii și să respecte principiul specializării. Printre aceste metode se numără și repartizarea dosarelor. Consiliul Superior al Magistraturii adoptă și publică criteriile generale pe care trebuie să se bazeze aceste decizii, având în vedere principiul proporționalității, regulile de echilibru în distribuirea volumului de muncă și posibilele daune grave pe care aceste măsuri le-ar cauza vieții personale și familiei magistratului. Potrivit art. 78, dosarele pot fi redistribuite altui magistrat, în mod aleatoriu sau prin repartizare, în condițiile care urmează să fie reglementate de Consiliul Superior al Ministerului Public. Art. 90 prevede că distribuția dosarelor se face cu respectarea condițiilor statutului menționat, ale legilor de procedură, ale legilor ce reglementează organizarea sistemului judiciar și ale normelor ce reglementează organizarea parchetului. Magistratul cărui îi este repartizat dosarul poate fi asistat de alți procurori, din aceleași unități sau din unități diferite, prin decizie a superiorului ierarhic comun, atunci când această măsură este justificată prin motive procedurale sau complexitate procesuală. În *Slovenia*, art. 144 din Legea procurorilor stabilește că distribuția dosarelor este reglementată prin Regulamentul procurorilor. De regulă, dosarele se repartizează în ordinea sosirii lor, ținând seama de organizarea muncii, specializarea procurorilor și diviziunea proporțională a muncii. În conformitate cu Regulamentul procurorilor, programul anual poate specifica regulile de repartizare a cauzelor. În caz de concediere, absență prelungită, detașare sau demisie a unui procuror, dosarele acestuia pot fi repartizate altui procuror, prin ordin motivat al procurorului-șef. În funcție de natura și complexitatea cauzei individuale, procurorul-șef poate numi alți procurori care să coopereze cu titularul dosarului, determinând și modul de cooperare. Regulile concrete de repartizare a dosarelor sunt detaliate în Regulamentul procurorilor din 2012. Conform art. 50 din acesta, la distribuția dosarelor între procurorii din cadrul Parchetului Specializat se iau în considerare specializarea, cunoștințele, calificările și experiența fiecărui procuror, nevoia de muncă în echipă, distanța locală și sarcinile deja existente ale procurorului. Art. 53 prevede că șeful Centrului de informații pentru experți pregătește un proiect anual de plan de lucru al procurorilor. Înainte de a atribui o sarcină vreunui procuror, șeful Centrului de informații pentru experți trebuie să se consulte cu șeful parchetului în care lucrează acesta. Dacă șeful parchetului se opune în scris atribuirii sarcinii din cauza altor obligații

urgente ale procurorului în cauză, procurorul general trebuie să decidă în această privință. Potrivit art. 67, în cazul în care procurorul este repartizat în mai multe departamente sau lucrează cu fracțiuni de normă, programul anual trebuie să determine cota aproximativă a cazurilor soluționate în cadrul unui anumit departament. Dacă în programul anual este stabilită și specializarea, trebuie indicată și ponderea aproximativă a cazurilor din domeniile respective. Dacă în cursul anului se observă că nu există suficiente dosare într-un anumit domeniu de specializare, procurorul specializat este desemnat să soluționeze alte cazuri. Programul anual stabilește tipurile de cauze, redistribuirea dosarelor, metodele de repartizare, însă programul mai detaliat va fi stabilit de șeful parchetului. Conform art. 68, șeful parchetului decide cu privire la distribuirea dosarelor, în conformitate cu programul anual de lucru. Șeful parchetului îl poate autoriza pe adjunctul său ori pe unul dintre șefii de departamente sau de alte unități organizatorice interne să decidă cu privire la repartizarea dosarelor către departamente sau alte unități organizatorice interne. Volumul de muncă uniform al procurorilor se asigură ținând seama de timpul estimat necesar pentru soluționarea cauzei, în conformitate cu criteriile privind calitatea muncii procurorilor și succesul urmăririi penale, precum și de programul de lucru și de cauzele preconizate ale procurorului. Șefii de parchet, adjuncții acestora, șefii de departamente sau de alte unități organizatorice interne pot primi doar dosare care sunt de competența unității pe care o conduc, în conformitate cu graficul anual. De regulă, un caz în care s-au efectuat investigații în timpul serviciului de gardă va fi atribuit procurorului care a efectuat actele respective. Totuși, pentru a asigura o repartizare uniformă a sarcinilor de serviciu, o parte proporțională din aceste cazuri este distribuită și procurorilor care nu sunt de serviciu. La soluționarea unui dosar pot coopera și alți procurori. Art. 70 stabilește că, atunci când se anticipează că un procuror va fi supraîncărcat din cauza repartizării unui dosar complex și dificil, distribuirea cauzelor poate fi suspendată pentru o anumită perioadă de timp. În acest caz, dosarele vor fi atribuite altor procurori, dintr-un alt departament sau din altă unitate organizatorică internă. Dacă dosarul menționat necesită o analiză mai îndelungată și concentrată, șeful parchetului poate dispune să li se distribuie altor procurori un număr adecvat de dosare deja repartizate procurorului în cauză. Redistribuirile de dosare, indiferent de motive, trebuie efectuate în conformitate cu programul de lucru, cu principiul egalității volumului de muncă al procurorilor, precum și cu natura și semnificația cauzei. În toate cazurile de

redistribuire, ordinele prin care se efectuează acestea trebuie să fie înregistrate în jurnal sau în dosar, indicând data, motivul și persoana care a dispus redistribuirea. În *Suedia*, conform Raportului de evaluare adoptat de GRECO la data de 18 octombrie 2013, procurorul-șef care conduce parchetul distribuie dosarele penale. Criteriile de repartizare pot fi competența specială sau specializarea, dar se ține cont și de volumul de muncă al fiecărui procuror. În *Ungaria*, în raportul din septembrie 2011 al Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică se menționează că dosarele care ajung la Parchetul Național pentru Investigații sunt distribuite de șeful parchetului. În principiu, toți procurorii au rang egal, dar în practică șeful parchetului ține cont de experiența, specializarea și abilitățile fiecărui procuror în parte. În general, activitățile nu se împart; procurorul căruia i-a fost repartizată cauza este responsabil de aceasta de la început până la sfârșit.

33. În mod similar legislația statelor europene menționate anterior, la art. 7 lit. b) din Regulamentul de ordine interioară al Direcției Naționale Anticorupție, aprobat prin Ordinul ministrului justiției nr. 1.643/C/2015, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 350 din 21 mai 2015, cu modificările și completările ulterioare, se prevede că „*Procurorul șef al Direcției Naționale Anticorupție îndeplinește următoarele atribuții: [...] b) urmărește repartizarea cauzelor sau, după caz, repartizează cauze, în raport cu criterii obiective, precum: specializarea și pregătirea procurorului, volumul de activitate, complexitatea și operativitatea soluționării cauzelor, conflictele de interese sau incompatibilitățile în exercitarea funcției; [...]*”, iar, potrivit art. 8 lit. e), „*Procurorii șefi adjuncți ai Direcției Naționale Anticorupție au următoarele atribuții: [...] e) ori de câte ori se impune, efectuează repartizarea cauzelor către procurorii din cadrul Direcției Naționale Anticorupție, nivel central;*”, art. 30 lit. b) din același regulament prevăzând că „*Procurorul șef secție are următoarele atribuții: [...] b) urmărește și răspunde de repartizarea cauzelor, pe criterii obiective, potrivit legii și prezentului regulament; [...]*”.

34. În aceste condiții, având în vedere și jurisprudența instanței de control constituțional potrivit căreia procurorii nu pot invoca o poziție de independență, asemenea judecătorilor, întrucât activitatea acestora se desfășoară sub control ierarhic și sub autoritatea ministrului justiției, astfel că legiuitorul nu poate reglementa cu privire la activitatea procurorului garanții aferente imparțialității obiective care ar afecta în substanță sa conceptul constituțional de control ierarhic, Curtea constată că motivele de neconstituționalitate formulate de autori sunt neîntemeiate, excepția urmând a fi respinsă ca neîntemeiată.

35. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Nicolae Stanciu în Dosarul nr. 1.552/1/2018 al Curții de Apel Galați — Secția penală și pentru cauze cu minori, respectiv de Gabriel Oprea în Dosarul nr. 33.627/3/2018/a1 al Tribunalului București — Secția I penală și constată că dispozițiile art. 2 și ale art. 3 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, precum și ale art. 11, ale art. 63 lit. a) și ale art. 81 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Galați — Secția penală și pentru cauze cu minori și Tribunalului București — Secția I penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 19 octombrie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL JUSTIȚIEI
ADMINISTRAȚIA NAȚIONALĂ A PENITENCIARELOR

DECIZIE

privind aprobarea Procedurii de distribuire a biletelor de odihnă pentru polițiștii de penitenciare în centrele aparținând sistemului administrației penitenciare

Având în vedere prevederile art. 104 lit. h) din Legea nr. 145/2019 privind statutul polițiștilor de penitenciare, cu modificările și completările ulterioare,

luând în considerare prevederile art. 26 coroborat cu art. 21 din Hotărârea Guvernului nr. 604/2021 pentru aprobarea condițiilor în care polițiștii de penitenciare pot beneficia de concedii de odihnă, concedii de studii, învoiri plătite, concedii fără plată și bilete de odihnă,

în temeiul art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 756/2016 pentru organizarea, funcționarea și atribuțiile Administrației Naționale a Penitenciarelor și pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 652/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Justiției, cu completările ulterioare, și al art. 4 alin. (2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Administrației Naționale a Penitenciarelor, aprobat prin Ordinul ministrului justiției nr. 160/C/2018,

directorul general al Administrației Naționale a Penitenciarelor emite prezenta decizie.

Art. 1. — Se aprobă Procedura de distribuire a biletelor de odihnă pentru polițiștii de penitenciare în centrele aparținând sistemului administrației penitenciare, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta decizie.

Art. 2. — Administrația Națională a Penitenciarelor și unitățile subordonate acesteia vor lua măsuri pentru ducerea la îndeplinire a dispozițiilor prezentei decizii.

Art. 3. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii se abrogă Decizia directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor nr. 539/2015 pentru aprobarea Procedurii de distribuire a biletelor de odihnă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 800 din 28 octombrie 2015, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Directorul general al Administrației Naționale a Penitenciarelor,
Dan Halchin

București, 25 noiembrie 2021.
Nr. 1.077.

ANEXĂ

PROCEDURĂ

de distribuire a biletelor de odihnă pentru polițiștii de penitenciare în centrele aparținând sistemului administrației penitenciare

Art. 1. — Distribuirea biletelor de odihnă pentru polițiștii de penitenciare în centrele aparținând sistemului administrației penitenciare se face în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 604/2021 pentru aprobarea condițiilor în care polițiștii de penitenciare pot beneficia de concedii de odihnă, concedii de studii, învoiri plătite, concedii fără plată și bilete de odihnă și în conformitate cu prevederile prezentei proceduri.

Art. 2. — (1) Polițiștii de penitenciare pot beneficia de bilete de odihnă o singură dată pe an, numai pe perioada concediilor de odihnă.

(2) Prin *bilet de odihnă* se înțelege contravaloarea serviciilor de cazare și masă de care beneficiază polițistul de penitenciare împreună cu soțul/soția acestuia și copiii aflați în întreținere, pe durata unei serii de odihnă, pe spațiu de cazare, așa cum este definit la art. 14 alin. (2) din anexa la Ordinul președintelui Autorității Naționale pentru Turism nr. 65/2013 pentru aprobarea Normelor metodologice privind eliberarea certificatelor de clasificare a structurilor de primire turistice cu funcțiuni de cazare și alimentație publică, a licențelor și brevetelor de turism, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 353 și 353 bis din 14 iunie 2013, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Durata unei serii de odihnă este de 6 nopți/sejur.

(4) Anual, Direcția economico-administrativă comunică structurilor din Administrația Națională a Penitenciarelor și unităților subordonate oferta centrelor de pregătire, odihnă și recuperare aparținând sistemului administrației penitenciare, care cuprinde locația, prețul și numărul biletelor de odihnă alocate, seriile de odihnă și spațiile de cazare.

(5) În termen de cel mult 3 zile lucrătoare de la primire, oferta este adusă la cunoștința personalului, prin afișare la avizier și prin alte mijloace de comunicare electronică. Oferta este însoțită de informații privind modul de rezervare, termen și proceduri.

Art. 3. — (1) Polițiștii de penitenciare, pe baza ofertei, pot solicita acordarea biletelor de odihnă prin formularea și depunerea unei cereri la secretariatul unității din care fac parte, conform anexei nr. 1, din care să rezulte următoarele:

a) datele de identificare și de contact ale beneficiarului polițist de penitenciare din sistemul administrației penitenciare, locul de muncă și funcția ocupată;

b) structura spațiului de cazare și categoria de asigurat în care se încadrează membrii de familie pentru care se solicită bilete;

c) destinația solicitată și perioada biletului, prin menționarea a 4 opțiuni;

d) angajamentul de a achita contribuția care trebuie suportată de beneficiarul biletului de odihnă;

e) declarația, sub sancțiunile aplicabile infracțiunilor de fals, că biletul de odihnă nu se decontează de către altă instituție.

(2) Cererile polițiștilor de penitenciare din sistemul administrației penitenciare se depun în termen de cel mult 30 de zile de la data publicării ofertei.

(3) Cererile înregistrate la secretariatul unității se centralizează la nivelul structurii de resurse umane din fiecare unitate.

Art. 4. — (1) La nivelul Administrației Naționale a Penitenciarelor și al fiecărei unități subordonate se constituie, prin act administrativ al conducătorului unității, în termen de maximum 5 zile de la încheierea perioadei de depunere a cererilor, o comisie de analiză a acestora.

(2) Comisia este formată din:

a) un președinte, desemnat din rândul membrilor comisiei;

b) câte un membru din cadrul sectoarelor: economico-administrativ, siguranța deținerii și regim penitenciar, medical, resurse umane și reintegrare socială;

c) câte un reprezentant din cadrul organizațiilor sindicale din unitate, în calitate de observatori.

(3) Comisia analizează cererile pentru acordarea biletelor de odihnă în termen de cel mult 7 zile lucrătoare de la data constituirii.

(4) În cazul în care numărul de cereri admise se încadrează în numărul de bilete aprobate la nivelul unității, pe serii de odihnă, spații de cazare și locații, comisia procedează la atribuirea biletelor.

(5) În condițiile în care numărul de cereri depuse este mai mare decât numărul de bilete alocate pe serii, spații de cazare și locații, comisia procedează la departajarea acestora, în funcție de punctajul obținut prin aplicarea indicatorilor specifici prevăzuți în anexa nr. 2.

(6) Comisia atribuie biletele de odihnă în ordinea descrescătoare a punctajului obținut în condițiile alin. (5) și în limita numărului de bilete alocate potrivit art. 2 alin. (4), conform opțiunilor exprimate.

(7) Rezultatul departajării realizate conform alin. (5) se consemnează într-un centralizator care cuprinde, detaliat, punctajul obținut la fiecare indicator specific, conform anexei nr. 2, pentru fiecare solicitant.

(8) Punctajul final obținut de fiecare solicitant potrivit alin. (5) și mențiunea „cerere admisă” se consemnează într-un proces-verbal, semnat de toți membrii comisiei, reprezentanții organizațiilor sindicale, și avizat de directorul unității.

(9) Procesul-verbal se întocmește în 3 exemplare: un exemplar se afișează la avizierul unității, un exemplar se predă structurii economico-financiare, iar cel de-al treilea se clasează la dosarul comisiei, care se păstrează la structura de resurse umane.

(10) În vederea asigurării transparenței, centralizatorul se păstrează la dosarul care conține lucrările comisiei și poate fi consultat, la cerere, de către persoanele interesate.

(11) În termen de maximum 5 zile de la încheierea procesului-verbal, structura de resurse umane din unitate comunică structurii de resurse umane din cadrul Administrației Naționale a Penitenciarelor o situație centralizatoare cu privire la:

a) numărul total al biletelor de odihnă alocate unității penitenciare, potrivit art. 2 alin. (4);

b) numărul total al cererilor polițiștilor de penitenciare depuse pentru acordarea biletelor de odihnă;

c) numărul de bilete de odihnă atribuite (denumire solicitant, serii de odihnă, spații de cazare);

d) numărul biletelor neatribuite din cauza lipsei de solicitări;

e) informații privind cererile de bilete de odihnă neaprobată, în condițiile în care numărul de cereri depuse este mai mare decât numărul de bilete alocate pe serii și locații (denumire solicitant, serii de odihnă, spații de cazare, punctaj obținut, alte informații necesare).

(12) La nivelul Administrației Naționale a Penitenciarelor se constituie o comisie centrală, în conformitate cu prevederile art. 4 alin. (2). Comisia centrală, pe baza situațiilor centralizatoare primite din unitățile subordonate, analizează la nivelul sistemului administrației penitenciare posibilitatea redistribuirii biletelor de odihnă nerepartizate. Ulterior, atribuie biletele de odihnă și comunică unităților subordonate, în termen de cel mult 7 zile lucrătoare, rezultatul activității sale.

Art. 5. — (1) În termen de cel mult 30 de zile de la data atribuirii biletului, beneficiarul are obligația de a achita centrului de pregătire, odihnă și recuperare 50% din contravaloarea acestuia.

(2) În termen de 3 zile lucrătoare de la efectuarea plății, aceasta este confirmată la unitatea penitenciară — Serviciul financiar-contabilitate de către persoana beneficiară, prin transmiterea copiilor scanate după instrumentele de plată.

(3) În cazul în care beneficiarul biletului nu își achită contribuția prevăzută la alin. (1) în termenul de 30 de zile, acesta pierde dreptul la bilet, biletul fiind redistribuit de către comisia centrală următorului clasat.

(4) Unitatea subordonată informează Administrația Națională a Penitenciarelor cu privire la neefectuarea plății de către beneficiarul biletului de odihnă.

(5) La momentul prezentării la centrul de pregătire, odihnă și recuperare, beneficiarul biletului achită diferența din contravaloarea biletului.

(6) La întoarcerea din concediu de odihnă, după efectuarea sejurului, beneficiarul biletului prezintă structurii economico-financiare documentele justificative pe baza cărora se decontează 50% din contravaloarea biletului.

Art. 6. — (1) Decontarea contravalorii biletelor de odihnă se face din creditele bugetare aprobate cu această destinație de către structura economico-administrativă din cadrul Administrației Naționale a Penitenciarelor și din unitățile subordonate, după efectuarea sejurului de către polițistul de penitenciare, pe baza biletului de odihnă atribuit și a documentelor justificative.

(2) Documentele justificative prevăzute la art. 6 alin. (1) sunt: cererea de decont, conform anexei nr. 3, factura în original, precum și dovada efectuării plății biletului de către polițistul de penitenciare beneficiar, respectiv chitanță sau bon fiscal în original, ordin de plată sau extras de cont, după caz, și copie după cererea de concediu de odihnă.

(3) Structura economico-financiară verifică concordanța dintre titularul cererii de decont și următoarele documente:

a) procesul-verbal întocmit de comisia din unitatea penitenciară;

b) situația cererilor admise, comunicată de Administrația Națională a Penitenciarelor în urma redistribuirii biletelor de odihnă;

c) documentele justificative anexate cererii de decont.

(4) După efectuarea verificărilor prevăzute la alin. (3), structura economico-financiară solicită deschiderea de credite cu această destinație.

(5) Structura economico-financiară, după parcurgerea celor 4 faze ale execuției bugetare, conform reglementărilor legale în vigoare, efectuează decontarea a 50% din contravaloarea biletului, în termen de 10 zile lucrătoare de la încasarea fondurilor bugetare repartizate cu această destinație.

(6) Prin *contravaloarea biletelor de odihnă* se înțelege contravaloarea cazării și a meselor zilnice.

(7) Contribuția achitată în avans de beneficiarul biletului de odihnă se poate restitui în condițiile în care acesta face dovada

încadrării în unul dintre cazurile prevăzute de art. 25 din Hotărârea Guvernului nr. 604/2021.

(8) În situația în care contribuția achitată de beneficiarul biletului de odihnă a fost restituită, comisia centrală procedează la redistribuirea biletului de odihnă.

Art. 7. — (1) Biletele polițiștilor de penitenciare se distribuie cu minimum 15 zile înainte de începerea sejurului.

(2) Persoanele care se cazează sunt obligate să prezinte la recepție cărțile/buletinele de identitate pentru înscrierea în evidențe.

(3) Copiii sub 14 ani, însoțiți, se cazează pe baza certificatului de naștere în original sau copie și a cărții/buletinului de identitate a/al însoțitorului.

(4) În situația în care atât soțul, cât și soția sunt polițiști de penitenciare și ambii solicită bilete de odihnă, se acordă un singur bilet.

Art. 8. — (1) În situația în care biletele de odihnă nu au fost atribuite integral, conform art. 4 alin. (12), se organizează o nouă

sesiune de repartizare a biletelor de odihnă pentru anul în curs, exclusiv la nivelul fiecărei unități din sistemul administrației penitenciare, cu respectarea etapelor privind informarea personalului și întocmirea documentelor prevăzute în prezenta procedură.

(2) Ofertele și locurile rămase disponibile la centrele de pregătire, odihnă și recuperare din cadrul sistemului administrației penitenciare se comunică lunar de către acestea, dar și la cerere, către unitățile din sistemul administrației penitenciare.

(3) Comisia de la nivelul unității procedează la atribuirea biletelor, după ce, în prealabil, centrul de pregătire, odihnă și recuperare confirmă rezervarea fermă a locurilor de cazare pentru una dintre seriile de odihnă solicitate.

Art. 9. — Anexele nr. 1—3 fac parte integrantă din prezenta procedură.

*ANEXA Nr. 1
la procedură*

— Model cerere —

Nr. .... / .....

Avizat

Domnule director,

Subsemnatul(a), ..., având funcția de .....

(gradul, numele și prenumele)

în cadrul ....., prin prezenta solicit acordarea biletului de odihnă, în locația .....

(unitatea)

spațiul de cazare ..... și seria de odihnă, fiind menționate 4 opțiuni:

(1) .....

(2) .....

(3) .....

(4) .....

Precizez că membrul/membrii de familie pentru care solicit biletul este/sunt următorul/următorii și se încadrează în următoarele categorii de asigurați:

1. ....

2. ....

3. ....

4. ....

În cazul în care cererea va fi admisă, mă angajez să achit contribuția care trebuie suportată de beneficiarul biletului de odihnă. Sub sancțiunile aplicate faptei de fals în acte publice, în cazul în care voi beneficia de bilet de odihnă, declar că acesta nu se decontează de altă instituție.

Menționez că pot fi contactat la numărul de telefon .....

Cu stimă,

Semnătura .....

Data .....

*ANEXA Nr. 2
la procedură*

Indicatori specifici pentru departajare

- a) Vechimea în sistemul administrației penitenciare — 1 punct pentru fiecare 3 ani lucrați în sistem
b) Calificativul obținut în ultimii 3 ani de activitate profesională, astfel:

Anul	Exceptional	Foarte bun	Bun	Satisfăcător
Ultimul an	4 pct.	3 pct.	2 pct.	1 pct.
Penultimul an	3 pct.	2 pct.	1 pct.	0 pct.
Antepenultimul an	2 pct.	1 pct.	0 pct.	0 pct.

- c) Personalul care nu a beneficiat de bilet de odihnă în ultimii 3 ani — 3 puncte
d) Personalul cu familie monoparentală — 2 puncte
e) Celălalt soț are calitatea de polițist de penitenciare — 1 punct
f) Personalul care figurează cu zile de concediu de odihnă restante — 1 punct pentru fiecare 5 zile restante
g) Personalul care a renunțat la biletul de odihnă în anul anterior — se va scădea 1 punct
h) Personalul care a beneficiat de bilet de odihnă în anul anterior — se vor scădea 3 puncte
i) Personalul care se află sub efectul unei sancțiuni disciplinare — se va scădea 1 punct

NOTĂ:

În situația în care punctajul final este egal pentru doi sau mai mulți polițiști de penitenciare, departajarea acestora se va face în funcție de punctajul aferent calificativului obținut în ultimul an.

*ANEXA Nr. 3
la procedură*

— Model cerere —

Nr. .... / .....

*Aprob.
Director,*

.....

Avizat,

*Director economico-administrativ,
Contabil-șef,*

.....

C E R E R E

pentru decontarea contravalorii biletului de odihnă

Domnului/Doamnei director al .....

Subsemnatul(a), ..., având calitatea de angajat al sistemului administrației penitenciare la ....., am efectuat concediul de odihnă în perioada ....., conform cererii de concediu de odihnă, anexată în copie.

Având în vedere prevederile art. 104 lit. h) din Legea nr. 145/2019 privind statutul polițiștilor de penitenciare, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 21 din Hotărârea Guvernului nr. 604/2021 pentru aprobarea condițiilor în care polițiștii de penitenciare pot beneficia de concedii de odihnă, concedii de studii, învoiri plătite, concedii fără plată și bilete de odihnă, vă rog să dispuneți plata sumei de ..... lei, reprezentând 50% din contravaloarea biletului de odihnă aprobat la centrul ....., seria ....., conform următoarelor documente justificative, în original, atașate prezentei:

Nr. crt.	Factură fiscală		Chitanță, bon fiscal, extras de cont, OP	
	Nr./dată	Suma în lei	Nr./dată	Suma în lei
1.				
2.				
3.				
	TOTAL			

Data

.....

Semnătura

.....

Verificat .....

(numele, prenumele și semnătura persoanei care a efectuat verificarea
din cadrul compartimentului financiar-contabilitate/data la care s-a efectuat verificarea)

_____

ACTE ALE CASEI NAȚIONALE DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE

CASA NAȚIONALĂ DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE

ORDIN

**pentru completarea Normelor tehnice de realizare
a programelor naționale de sănătate curative
pentru anii 2017 și 2018,
aprobate prin Ordinul președintelui Casei Naționale
de Asigurări de Sănătate nr. 245/2017**

Văzând Referatul de aprobare nr. DG 3.631 din 20.12.2021 al directorului general al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, având în vedere art. 51 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și Hotărârea Guvernului nr. 155/2017 privind aprobarea programelor naționale de sănătate pentru anii 2017 și 2018, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 291 alin. (2) din Legea nr. 95/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 17 alin. (5) din Statutul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 972/2006, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate emite următorul ordin:

Art. I. — La capitolul IX titlul „Programul național de tratament pentru boli rare” subtitlul „Unități care derulează programul” punctul 7) din Normele tehnice de realizare a programelor naționale de sănătate curative pentru anii 2017 și 2018, aprobate prin Ordinul președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 245/2017, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 224 și 224 bis din 31 martie 2017, cu modificările și completările ulterioare, după litera f) se introduce o nouă literă, litera g), cu următorul cuprins:

„g) Spitalul Județean de Urgență Pitești;”.

Art. II. — Direcțiile de specialitate din Casa Națională de Asigurări de Sănătate, casele de asigurări de sănătate și unitățile de specialitate prin care se derulează programe naționale de sănătate curative vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,
Adela Cojan

București, 20 decembrie 2021.
Nr. 1.093.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Adresa Biroului pentru relații cu publicul este:
Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București; 012329.
Tel. 021.401.00.73, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

